

Наталя Забіла
мал. О. Судомори

3-12

ЧУМОДІ

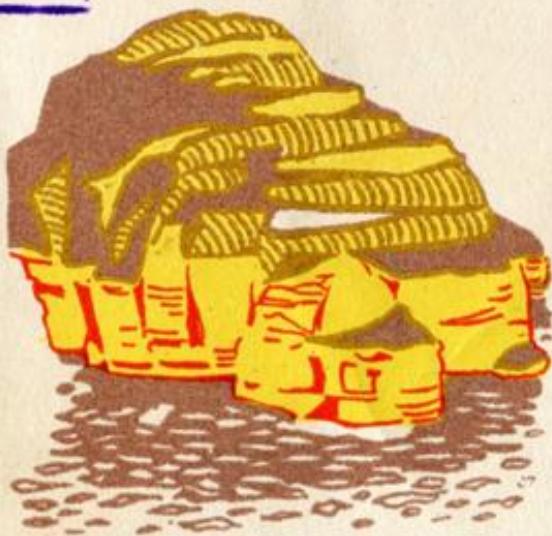
Книгоспілка

С. В. МАЛІВІ.

Морська глибінь така прозора
Зеленосиня уночі.
Великий камінь виліз в море,
До хвиль схилився і мовчить.

Кошлате довге баговиння,
Що в воду пасмами спада,
Звисає з сірого каміння
Немов зелена борода.

Коли у променевім колі
Остання зірка догора,
З холодної води поволі
На камінь лізе чорний краб.

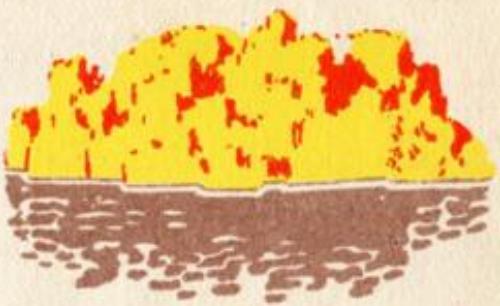

Вилазить чорний і лапатий,
Навколо оком поведе,
І кличе діток крабеняток
Стрічати ясний літній день.

126 ЧЧЧ
БІБЛІОТЕКА УРСР
Державна Публічна

По скелях лізти діти раді,
Лежать на сонці й поготів!
Лише один маленький крабик
Послухати маму не схочів.

Коли прокинулися діти,
Почався день — минула ніч,—
Він бачить — мама не помітить,—
Та й гульк собі від неї пріч!

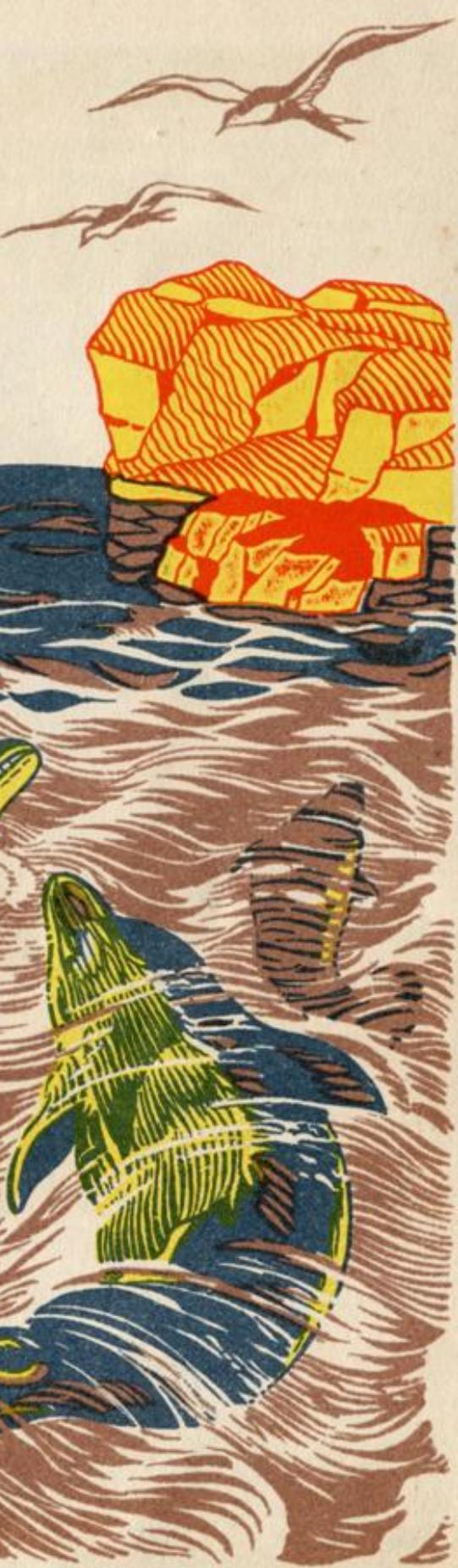

Вода плющить зеленосрібна.
Повз камінь, де лежить крабча,
Пливе табун маленьких рибок,
На сонці граються, блищасть.

— Чекайте, з вами й
я пограюсь! —
Гукнув їм крабик, та дарма! —
Веселої в'юнкої зграї
Вже наче й не було — нема!

А тут дельфіни в синіх плесах
Пливуть в спокійній череді,
Неначе чорні колеса,
Перевертаючись в воді.

Полізло далі крабенятко
І раптом бачить: навпростець
Пливе медуза плискувата,
Слизька, м'яка, як холодець.

Крабча у бік мерщій тікає,
Сховалось у траві морській
І бачить—знову рибки грають,
Такі веселі і в'юнкі.

Коли це чайка срібнобіла
Майнула крилами згори
І дужим дзьобом влучно й сміло
Схопила враз найбільшу з риб.

Всі рибки врозтіч! В баговинні
Тремтить наш краб —
перелякавсь...

А біла чайка в небі ліне
Й нової здобичі шука.

І знов спокійно й тихо в морі,
А сонце крабом золотим
По небу лізе й лізе вгору
І диха жаром з висоти.

На березі цикади чітко
Співають десь серед трави.
Мале хлопча ладнає сітку,
Щоб чорних крабів наловить.

Крабча вже здаля чує їжу,—
А ёсти хочеться давно!
І просто в сітку сміло лізе,
Бо ще мале й дурне воно.

А хлопчик цього тільки,
 й хоче—
Гука, радий:— Ага, зловив!—
На берег сітку вже волочить
І в кошик краба садовить.

А в кошику трава і темно...
Крабча спокійно не сидить,—
Воно вже вилізло на землю
І швидко лізе до води.

Маленький хлопчик не помітив:
Він сітку знову лаштував,—
Глядить — та де ж він міг
подіться?—

У кошику — сама трава...
А крабик вже поміж камнями
Спішить налякане з плачем,
Скоріше до своєї мами —
Тепер вже вдруге не втече!

Радіє мама й крабенята,
І крабик наш — такий радий!
І всі блискучі та лапаті
На камінь вилізли з води.

Навколо ходять зграї рибок,
Здаля летить цикадний спів,
І линуть хвилі синьосрібні
До тихих, сонних берегів.

Ціна 25 коп.

1927-3-12

3-12

КНИГОСПІЛКА

Державний Науково - Методологічний Комітет Наркомосвіти УСРР по Секції Соціального Виховання дозволив до викитку, по книгозбірнях установах Соцвіху. Віза № 86 від 1 — XII - 1927 р.